

[Henning Rasmussen]

på grund af beskæringen for 1985, og der vil være yderligere kommuner, som er nødt til at skære ned og/eller sætte skattetrykket i vejret for overhovedet at klare de økonomiske problemer, denne lovgivning skaber for dem, fordi den rammer de svage kommuner hårdere, end den rammer de stærke kommuner. Det er der overhovedet ikke nogen tvivl om, og derfor skal lovforslag nr. L 205, L 225 og dette lovforslag ses i en uundgåelig sammenhæng, men de virker samlet utrolig skævt. Regeringen og det radikale venstre har i dag tilkendegivet, at de ikke har til hensigt i februar 1986 med virkning fra 1. januar 1987 at ændre de skævheder, der er i den eksisterende byrdefordeling, og de nægter, at det, der sker på fredag med disse lovforslags gennemførelse, skaber yderligere vanskeligheder. De taler bare imod det, der er fakta for Danmarks kommuner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget
forkastedes, idet 57 stemte for, 64 imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme. (Godtgørelse for grundskyld af arealer, der tilbageføres til landzone).

(Fremsat 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 21/5 85).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 13–15 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Tilbageførsel af arealer til landzone).

(Fremsat 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 23/5 85).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om kommuneplanlægning. (Tilbageførsel af arealer til landzone).

(Fremsat 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 22/5 85).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Godtgørelse af frigørelsesafgift m.v. ved tilbageførsel af arealer til landzone).

(Fremsat 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 24/5 85).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lohmann (S):

Vi vil gerne takke ministeren for de svar, han har givet på de stillede spørgsmål til lovforslag nr. L 219. De har været fyldestgørende. Dog er der én ting, som vi ikke kan være fuldt ud tilfredse med, og det er spørgsmålet om erstatning, idet vi ligesom SF er af den opfattelse, at der ikke bør ydes erstatning overhovedet, uden at der er dokumenteret udgifter som følge af, at arealet har været placeret i byzone.

Der er en anden mindre detalje, som jeg vil gøre opmærksom på, og det er spørgsmålet om de arealer, der tilbageføres til landzone, uden at de automatisk er pålagt landbrugspligt. I regeringens moderniseringsiver har det været tanken, at man skulle forenkle lovgivningen på mange områder. Her gør man det modsatte ved ikke at tilbageføre dem direkte til landbrugspligt, idet man, hvor der er tale om frie jorder, pålægger en anden myndighed forkøbsret til disse arealer. Jeg finder, det er lidt urimeligt, at man har denne køren frem og tilbage. Man kunne lige så godt med det samme have ført dem tilbage til landbrugspligtige arealer.

Men som sagt stiller vi sammen med SF et ændringsforslag, der skærper erstatningsspørgsmålet.

Leif Hermann (SF):

De ændringsforslag, der er stillet til forslaget om ændring af by- og landzonenloven, er ændringsforslag, som har en nøje sammenhæng med de ændringsforslag, der er stillet til de to øvrige lovforslag, som vedrører kompensationsproblemet, nemlig lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme og reglerne om ændringer af forskellige skattelove vedrørende godtgørelse af frigørelsesafgiften.

For os har det været meget afgørende, at disse i sig selv meget fornuftige regler om tilbageførsel af for stort udlagte byzonearealer til landzone ikke gav anledning til, at man kom til at yde godtgørelse for udgifter, der reelt ikke var blevet afholdt, f.eks. at man tilbagebetalte frigørelsesafgift til personer, som ikke havde erlagt den pågældende frigørelsesafgift, osv.

Det er det, der har været formålet med ændringsforslagene, og jeg skal knytte et par

bemærkninger navnlig til den argumentation, miljøministeren har ført frem mod ændringsforslaget til by- og landzonenloven.

Efter den drøftelse, vi har haft i udvalget, er vi helt overbeviste om, at det også, sådan som reglen er foreslået af miljøministeren, vil være undtagelsen, at der ydes erstatning for tilbageførsel, og det er selvfølgelig væsentligt for os at få at vide, at erstatning ikke bliver hovedreglen.

Vi er også overbeviste om, at miljøministeren har ret, når han siger, at det vil være undtagelsen, at der kan gives en erstatning, sådan som erstatningsbetingelserne er opstillet. Det er naturligvis væsentligt, men alligevel føler vi os ikke sikre på, at man derved udelukkende kommer til at give erstatning i situationer, hvor der er al rimelig grund til det, og det er selvfølgelig et spørgsmål, hvad man skal lægge i udtrykket »rimelig grund«, der er forskelligt set fra vores synspunkt og fra miljøministerens synspunkt.

Det er derfor, vi har formuleret erstatningsreglen så stramt, som det er tilfældet, nemlig at kun udgifter, der er afholdt, skal kunne godtgøres, og så er det såmænd ligegyldigt, hvem der har afholdt udgifterne i denne sammenhæng.

Miljøministeren har argumenteret med, at det nok er noget, der ligger på kanten af grundloven, og når jeg ser den type argumentation, siger jeg til mig selv, at så er ministeren for alvor ved at udgå for argumentation. For man skal lægge mærke til én ting, når der argumenteres med, at dette her er noget, der giver anledning til problemer med forfatningen – og det har vi jo set et par gange herinde – og det er, at det jo ikke er folketingets opgave at tage stilling til det. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger forenelighed med grundloven, er naturligvis noget, man bør tænke over, men det er i sidste ende et spørgsmål, som domstolene skal tage stilling til, og da ministeren ikke var videre indstillet på at stryge den pågældende regel og lade domstolene fuldstændig afgøre spørgsmålet om berettigelsen af eventuelle erstatningskrav ved tilbageførslerne til landzone, fandt vi, at vi lige så rimeligt kunne placere en stram erstatningsregel i loven, sådan som det er formuleret.

Jeg håber meget, at det radikale venstre vil være i stand til at støtte dette ændringsforslag, ligesom det radikale venstre har været i

[Leif Hermann]

stand til at støtte ændringsforslaget vedrørende frigørelsesafgiftsloven.

Lone Dybkjær (RV):

Det fremgår jo af betænkningen til lovforslag nr. L 219, at vi vil redegøre for vores stilling til ændringsforslag nr. 2 ved anden behandling, og når det er føjet ind på den facon, er det, fordi vi gerne vil se en sammenhæng mellem de fire lovforslag, vi i øjeblikket har til behandling.

Jeg kan til hr. Leif Hermanns og andres orientering sige, at vi vil stemme for det af SF stillede ændringsforslag.

Aagaard (KF):

Af betænkningen til lovforslag nr. L 222 fremgår det, at vi vil redegøre for vores stilling til ændringsforslaget.

Vi er af den opfattelse, at ændringsforslaget vil betyde, at vi tilgodeser dem, der ved salg allerede har fået kompenseret deres betaling af frigørelsesafgiften.

Vi indstiller altså forslaget til vedtagelse uændret.

Steffensen (KrF):

På baggrund af de bemærkninger, fru Lone Dybkjær gjorde om ændringsforslag nr. 2 til lovforslag nr. L 219, vil jeg bede om, at vi får lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er meget betænkelige ved de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og det radikale venstre til lovforslag nr. L 222, idet man derved vil hindre en generel tilbagebetaling af frigørelsesafgiften.

En ejendom betales jo for den status, den har i købsøjeblikket; det vil sige, at den nuværende ejer altid vil have betalt frigørelsesafgift og eventuelt også en afståelsesafgift. Ejeren har altså betalt for den værdi, ejendommen havde på grund af dens beliggenhed i byzone, en værdi, som politikerne jo også har ment var af større omfang. Netop fordi den fik denne større værdi, skulle der betales en frigørelsesafgift, og så skulle der bagefter, hvis der var tjent mere, igen betales en afståelsesafgift. Men som alle ved, lægges sådanne engangsafgifter, der lægges på en ejendom, altid på ejendommens pris; det vil

sige, at den nye køber fuldt ud har betalt både frigørelsesafgiften og eventuelt afståelsesafgiften.

Nu fjerner man med et pennestrøg årsagen til den værditilvækst, som ejeren har betalt 40 til 60 pct. i afgift af. Jeg finder det faktisk lidt urimeligt at behandle folk på den måde, blot fordi der blandt dem, der har købt senere, kan være en enkelt spekulant imellem. Indrømmet, det kan der være, men man rammer et langt større tal, som ikke har haft nogen spekulationer med købet. Jeg er betænkelig ved, at vi skal overse den retfærdighed, som ligger i en generel tilbagebetaling af frigørelsesafgiften, for at spare nogle millioner kroner. Jeg forstår ikke rigtig, at man kan og vil argumentere for det.

I kristeligt folkeparti vender vi os skarpt imod ændringsforslagene, og personlig finder jeg det egentlig ganske betænkeligt at stemme for lovforslaget, hvis ændringsforslagene bliver vedtaget.

Stavad (S):

Jeg kan sige til hr. Arne Bjerregaard, at vi ikke med lovforslag nr. L 222 har ønsket at gennemføre en regel, der siger, at man skal tilbagebetale en afgift, som aldrig er blevet betalt. Jeg vil samtidig gerne gøre hr. Arne Bjerregaard opmærksom på, at det ændringsforslag, som socialdemokratiet sammen med andre har stillet, er i overensstemmelse med flertalsindstillingen i betænkning nr. 1003, som er grundlaget for de fire foreliggende lovforslag, og at det er i overensstemmelse med indstillingen hos ministeriernes repræsentanter i udvalget. Derfor finder jeg intet grundlag for den betænkelighed, hr. Arne Bjerregaard giver udtryk for.

Endvidere kan jeg sige, at intet medlem i udvalget har indstillet den løsningsmodel, som ministeren har indføjet i sit lovforslag, og jeg mener faktisk, det er bemærkelsesværdigt, at ministeren overhovedet ikke har taget ad notam, hvilke resultater udvalget, der grundigt har belyst området, er nået frem til.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu er ministeren jo professor i ret og rimelighed, så det kunne jo være, at det har fået ministeren til at tænke sig om en ekstra gang på dette område. Men hr. Stavad tager

[Arne Bjerregaard]

helt fejl, når han siger, at man vil tilbagebetale en frigørelsesafgift og en afståelsesafgift, som aldrig er betalt, for disse afgifter er jo netop betalt af køberen, fordi vi har sagt herindefra, at ejendommen får en ekstra værdi, når den kommer i byzone. Når vi så flytter den tilbage og tager den værdi væk, som vedkommende har betalt for, men ikke længere har, synes jeg, det er almindelig rimelighed, at vi siger: vel, så betaler vi den afgift tilbage, som vi har taget værdien af, som vedkommende altså ikke længere har. Jeg kan ikke forstå hr. Stavads argumentation om, at det ikke skulle være betalt. Jo, det er betalt – måske endda rigeligt.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg forstår ikke helt det princip, der ligger bag det, hr. Arne Bjerregaard siger, for hvis dette princip skulle anvendes i fuld udstrækning, skulle vi faktisk, når der er tale om generelle rådighedsbegrænsninger, yde erstatning i hvert enkelt tilfælde. Her er der tale om en generel rådighedsbegrænsning, fordi der sker nogle ændringer i forudsætningerne for det plangrundlag, som har ligget til grund for overførsel fra landzone til byzone. Nu ændrer man det, sådan at der er mulighed for tilbageførsel; det er en generel rådighedsbegrænsning, og det er der ikke nogen uenighed om. Så forstår jeg ikke, hvorfor vi nu pludselig skal til at stå i den situation, at vi skal betale godtgørelse for denne generelle rådighedsbegrænsning.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Simpelt hen fordi vi har opkrævet to afgifter; det har vi ikke på andre områder.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke for den hurtige og grundige behandling, lovforslagene om tilbageførsel af arealer til landzone har fået i udvalgene, og jeg tænker ikke mindst her på miljø- og planlægningsudvalget angående lovforslag nr. L 219 og L 220. De blev fremsat på et sent tidspunkt, fordi der var mange ting, der skulle ordnes de tre ministerier imellem. Det er glædeligt at se, at der trods

dette skulle være mulighed for at vedtage lovforslagene i denne samling.

Den diskussion, som er rejst om erstatningsreglen i lovforslaget om ændring af by- og landzonenloven ved SFs ændringsforslag til § 18 a, forekommer mig helt uforståelig. Da reglen i zonelovens § 2 b om tvungen tilbageførsel af arealer til landzone blev gennemført i 1975, var der ingen diskussion om den samtidig foreslåede bestemmelse i § 18 a om, at der skulle ydes erstatning efter § 12, stk. 1, for en sådan tilbageførsel.

Det forekommer mig så meget mere uforståeligt, at ændringsforslagene er tiltrådt af socialdemokratiet, som § 18 a i 1975 blev foreslået af en socialdemokratisk regering.

Da jeg ud fra de foreliggende domstolsafgørelser mener, at bestemmelsen i zonelovens § 12, stk. 1, med den fortolkning, der er anlagt, tilgodeser grundlovens § 73, medens det er usikkert, om erstatningsmulighederne efter ændringsforslaget vil tilgodese kravene i grundlovens § 73, kan jeg naturligvis ikke tiltræde ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Godtgørelse for grundskyld af arealer, der tilbageføres til landzone). (Lovforslag nr. L 224).

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 55 stemte for, 68 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Tilbageførsel af arealer til landzone). (Lovforslag nr. L 219).

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 62 stemmer mod 61.

§ 1 med den foretagne ændring og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om kommuneplanlægning. (Tilbageførsel af arealer til landzone). (Lovforslag nr. L 220).

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Godtgørelse af frigørelsesafgift m.v. ved tilbageførsel af arealer til landzone). (Lovforslag nr. L 222).

Ændringsforslag nr. 1-3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 3, således ændret, og §§ 4 og 5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten, reguleringstallet, personfradrag samt skatteeft for 1986.

(Fremsat 30/4 85. Første behandling 8/5 85. Betænkning 24/5 85).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Jeg vil gerne indlede med at gratulere skatteministeren: til lykke! Det er lykkedes også at holde skattetrykket i 1985. Jeg mindes tydeligt, at den glade nyhed under behandlingen af udskrivningsloven i Jyllands-Posten for et år siden var, at skattetrykket stiger i 1984, men falder i 1985. Nu har vi fået nye oplysninger i udvalget, og derfor kan vi alle sammen gratulere skatteministeren. Det lykkedes ham også i 1985 at fastholde det rekordhøje skattetryk. Ganske vist må vi erkende, at skatteministeren har set sig nødsaget til at give en oplysning om, at skattetrykket vil falde i 1986, så også dér holdes linjen fra de tidligere år, men vi kan altså konstatere, at det er lykkedes den regering, der siger, at pengene har det bedst i borger-